

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XEObd/22/2017
Identifikačné číslo spisu: 6706210621
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6706210621.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: J. F., nar. XX. E. XXXX, bytom Y. XXX/X, XXX XX F., o vymoženie 622,05 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11Er/4788/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júna 2014, č. k. 1CoE/112/2014-81, v časti potvrdzujúcej uznesenie Okresného súdu Zvolen z 19. marca 2013, č. k. 11Er/4788/2006-46 (I. výrok) a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 19. marca 2013, č. k. 11Er/4788/2006-46 v prvom výroku exekúciu vedenú pod sp. zn. EX 4727/06 súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Ďuricom, Exekútorský úrad so sídlom vo Zvolene, Borovianska 17, zastavil a druhým výrokom súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Ďuricovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

2. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že Okresný súd Zvolen uznesením z 1. júna 2010, č. k. 11Er/4788/2006-16, vyhlásil exekúciu za neprípustnú. V súlade s § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd prvej inštancie následne exekúciu zastavil.

3. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 10. júna 2014, č. k. 1CoE/112/2014-81, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a zároveň rozhodol o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania.

4. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti potvrdzujúcej uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie (I. výrok) podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci,

ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 ods. 1 písm. b/ O. s. p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 ods. 1 písm. d/ O. s. p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 ods. 1 písm. e/ O. s. p.), účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.). Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Oprávnený zároveň navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. najvyšší súd dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolateľom vymedzené prejudiciálne otázky.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.) a návrh oprávneného na prerušenie konanie je potrebné zamietnuť.

6. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

7. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/218/2013, 3Cdo/349/2012, 3Oboer/157/2013, 4Cdo/319/2012, 4Oboer/26/2014, 8ECdo/152/2014, 2ECdo/268/2014, 5Oboer/375/2013, 4Cdo/304/2012, 4Oboer/175/2013, 4Oboer/127/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/216/2013, 1Oboer/250/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. Osobitne k dovolateľom vytýkanej vade konania podľa § 237 písm. b/ O. s. p., spočívajúcej v neexistencii právneho dôvodu, aby vystupovalo občianske združenie ako vedľajší účastník v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11Er/4788/2006 a neskôr v konaní na Krajskom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/112/2014, dovolací súd uvádza, že v predmetnom konaní vedľajší účastník vôbec nevystupoval, preto oprávneným uplatnená dovolacia námietka nie je opodstatnená.

9. Dovolací súd k námietke dovolateľa ohľadom povinnosti súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, vytýčiť vo veci ústne pojednávanie ďalej uvádza, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/. Dovolateľ

namietať, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. S uvedeným však nemožno súhlasiť, keďže predmetné ustanovenie v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie (19. marec 2013) účinné už nebolo a neskoršie znenie Exekučného poriadku (po 31. decembri 2012) ukladalo súdom povinnosť nariadiť pojednávanie len v prípadoch podľa § 57 ods. 1 písm. k/ Exekučného poriadku. Na prejednanie odvolania oprávneného nebol povinný nariadiť pojednávanie ani odvolací súd (§ 214 O. s. p.).

10. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.